

Kapitola 2

<https://lamolamy.cz/02-krepelka.m4a>

Na mýtině bylo boží dopuštění. Lamy zjistily, že opravdu existuje hodně zvířat, která hledají někoho k sobě. Před fialovou a jejími pomocníky, kteří vyřizovali seznamovací formuláře, byla dlouhá fronta. Mimo ni panovala vzrušená debata. Lamy slyšely stížnosti medvědice, která ukončila dlouhý vztah s medvědem: „Už to nešlo vydržet. Strašně chrápal. Krátký šlofik přežijete, ale zkuste vedle někoho takového trávit zimní spánek!“

Mimořádně neúspěšní ve svých vztazích byli také jistý kondor a sup. Kondor trpěl strachem z výšek, sup zase chudák na stará kolena zjistil, že je alergický na mršinu. „Zkuste najít supici, která by byla ochotna připravovat jídla v souladu s mojí dietou,“ sklopil svoji hlavu na dlouhém krku.

„Budu upřímná,“ říkala fialové lamě u pultíku křepelka. „Hledám někoho zajištěného. Nezajímají mě svaly ani chytré řeči, já potřebuju někoho, kdo nemá hluboko do kapsy.“

„Pět peněz, pět peněz,“ ozval se nedaleko jistý křepelák a významně na křepelku mrkal. Dotyčná se s ním dala do řeči. Dotazník nechala vyplněný jen napůl.

„Tady se to vyřešilo samo,“ radovala se fialová lama. Vzápětí pohlédla do očí svým kamarádkám, které si vystály frontu.

„My bychom se rádi seznámily s jednou fialovou lamou,“ pokusila se o žert modrá lama.

„Naší starou kamarádkou,“ přidala se oranžová.

Fialová se na ně dívala se zamračeným pohledem. Lamy věděly, že teď si od ní nevyslechnou hezké věci.